

Jézus Urunk tanítása

2024. június 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik elfogadtátok hívásomat, s engedelmességgel elzarándokoltatok a mai napon e ünnepre.

S köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben kísérték el benneteket ezen az ünnepen, az úton.

A mai tanítás felétek¹, hisz elejében megemlékeztetek az ünnepéről, az ünnep ajándékáról, amelyet már az évek folyamán megadtam számotokra. Hisz mielőtt a Golgota kezdődött volna, megtörténik a felajánlás, kiválasztott Mária testvérem is megemlíti számotokra, mikor Én, Jézus Krisztus Uratok e ünnep keretében így szóltam felétek, hogy: Szívemet adom értetek. És hogy ezt érthessétek meg, és figyeljétek, akkor azt mondtam: Íme, a kéz, és ebben a kézben van jelen a Szív, amit felétek és nektek árasztok. És ez a Szív áraszsa felétek a melegséget és a kegyelmet a meg erősítéshez.

Az után jött a tanítás a mai napban, ami arról szólt, ha csak egy mondatban mondanám el először a tanítást, ahogy a tanítványok mondták:

– Ki Ő, hogy még a szélnek és a tengernek is parancsol, amelyek pedig engedelmességeknek Neki?

E mai tanítás egy mondatát adtam felétek. De a tanítás mondanivalója nemcsak ez volt, hanem jelen vagyok tanítványaim és a nép sokasága körében, és tanítást adok részükre. Estére jár az idő, s akkor elbocsátják a nép sokaságát, tanítványaimnak pedig azt mondom:

– Evezzünk át a túlsó partra.

Ennek ők örülnek, és el is fogadják e kérést, és mellettük vannak mások más bárkákkal, akik szintén ugyanúgy eveznek, hogy együtt menjenek.

Én, Jézus Krisztus Uruk is velük vagyok e bárkában, hisz ebből a bárkából tanítottam a nép sokaságát. S akkor a tanításban így van jelen, írva számotokra, hogy Én helyet foglalva a bárka szélében, és egy vánkoson vagy párnán, mindegy, hogy nevezed, alszom. Feltámad a szél, a hullámok csapkolódnak, és már a bárkában is majdnem-majdnem, hogy el nem telítődik. A félelem ugye, milyen erős, és felkeltenek, s megkérdezik:

– Uram! Nem törödsz velünk, hogy elveszünk? Nézd, milyen hullámok vannak! És a szél hogy' dobálja a bárkánkat!

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: *A vihar lecsendesítése* (Mk 4,35–41) és *Jézus a vízen jár* (Mt 14,22–33).

Erre feláll, és rászól a szélre, és a tengernek pedig ezt mondja:

– Csendesedjél el, és nyugodjál meg!

A szél elcsendesül, a tenger sima.

S ekkor megkérdem tőlük:

– S miért féltetek? Még mindig nincs elég hit bennetek?

Ezt a jelenben is kérdezhetem testvéreimtől, akik néha azt mondják: „Nem tehetek róla, félek.”

Akkor hol van a hited? Ahogy tanítványaimtól is kérdeztem, úgy kérdezem tőletek.

A hit kegyelme, az ajándék. Ha az ajándékot elfogadod, örülsz neki, és megpróbálsz megbecsülni az ajándékodat, amelynek részesévé váltál. De ha az ajándék nem ér el szívedig, nem tudsz örülni neki, és nem is tudod megbecsülni, akkor a kétely és a félelem az úr a szívedben és a lelkedben.

A tanítás azt próbálja számotokra elmondani, hogy a tanítványaimat is tanítottam. Velem éltek együtt. Ebben a tanításban is ott voltak Velem, amikor tanítottam a nép sokaságát, majdan elbocsájtva ugye a tömeget, estére járva, s akkor azt mondom nekik, hogy evezzünk át a túlsó partra. Ennek örülnek, de akkor még nem tudják, hogy feltámad a szél, és nagy hullámok keletkeznek.

A feltámadt szél és a nagy hullámok, az a mindennapi életetekben is jelen van. És itt ti tudtok a magatok részében megálljt parancsolni? De Én nem használom e szót, hogy *parancsolni*, hanem változtatni. Hisz ahogy itt a tanítványom szeme láttára szóltam a szélnek, és szóltam a tengernek, akik engedelmeskedtek. És nektek is a földi életetekben van szél is, és tenger is, csak nem mindegy, hogy hogyan engeditek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek, hogy van benne szeretet és kegyelem a működésben, vagy csak a harag, a gyűlölet, az indulat, ami háborgóvá alakít át benneteket, hisz a tenger is háborgott, nagy hullámokat hozott, és a nagy hullámok a földi életetekben is néha rossz felé vezetnek. Hisz a hullámok másfele is elvihetik a bárkát, amelynek már akkor nem a tanítványaim az evezősök, mert a szél és a hullámok változtathatnak. De Én, Jézus Krisztus Uratok velük voltam. Igaz, hogy félelem töltötte el szívüket, mert azt látták, hogy alszom, de nem gondolták, hogy azért figyelem őket, és ha szükséges, segítséget nyújtok. De ők félelmükben felkeltettek, és szólnak, hogy nem féltém őket és saját Magamat, hogy talán elveszünk?

Ilyenkor lehet mondani azt:

– Ó, ti, kicsinyhitűek!

Ahogy annak idején tanítványomnak mondtam, mikor azt mondotta:

– Hát én is szeretnék, Uram, Hozzád menni a vízben.

El is indult, de nem voltak neki meg a biztos lépései, és a vízben elkezdett süllyedni, és kiabált:

– Ments meg, Uram!

S erre az a válasz:

– Te, kicsinyhitű!

De a mai tanítás arról is szólt felétek, hogy csendesedjünk el, nézzünk önmagunkba, hogy hogyan és miképpen szeretném kialakítani az életemet, hogyan és miképpen tudom elfogadni a felebarátot és a testvért. És mikor már a víz csendes, sima, és biztonságban érzed magad, és így haladsz a túlsó part felé, akkor tudod, hogy az élet kegyelmének ajándékai jelen vannak előttetek, amelyeket mindenkinek saját magának kell felismerni és elfogadni, és ha kell, szívébe zárni, és megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek, és ez vezessen e csendességben a mindennapokban, hogy meghalld, ha a felebarátod hozzád fordul, talán segítségért, talán felajánlásért, vagy éppen szüksége lenne szeretetre, kegyelemre, és nem tudja, hogyan és miképpen. És te, ha érzed szívedben, hogy jelen van, akkor árasztod a felebarátod felé, és kérheted: „Csendesedj meg, testvérem, nyisd meg szívedet, hogy befogadóvá válhassál a szeretet kegyelmében.” S akkor érzed, hogy működhet rajtad, benned az ajándék a mindennap jelenlétében.

De ha azt engeded meg, hogy háborogjon benned, ahogy a tenger háborog, és a hullámok egyre nagyobbak és nagyobbak és nagyobbak, a sötétség félelme, úgy érzed, elragad, és a hullámok mélységébe bezuhansz: „Mi lesz akkor velem? Lesz még élet, vagy már az élet eltávozik, és a halál mélységébe megyek?”

Ezek mind-mind itt vannak előttetek. A mindennap jelenlétében erőseknek kell lennetek, és bízni a mai tanítás legnagyobb ajándékában, a hitben, amit tanítványaimtól is számon kértem. Töletek is számon kérem, hogy jelen van bennetek a hitem a tanításom által, vagy csak hallotok róla, valahol itten, de már nem engeditek be szívetekhez, lelketekhez, nem érzitek, hogy szükségetek van a hit szeretetének kegyelmére, ami erőt ad a mindennap jelenlétéhez, és akkor könnyebb az élet. Ugye tanítványaimnak is könnyebb volt már: a szél elcsendesedett, a tenger sima, csöndes lett, s abban már szépen, lassan evezhettek, biztosan a túlpartra, és tudták, hogy megérkeznek.

Ti is néha érzitek a hit szeretetében, hogy elcsendesedik benned a tenger háborgása, a szél jelenléte, és már úgy érzed, „boldogan, örömmel, biztonságban érezve élhetek és haladhatok”?

De ez mind a felajánlásban, így, mintha most nektek nyújtom, fel kell ismernetek, és tudnotok kell elfogadni, és szívetekbe zárni, és megengedni, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és ha szükséges, változtasson, ha szükséges, alakítson, ha szükséges, nyílj meg a szeretethez és a kegyelemhez. És akkor már nem érzed magad egyedül, szomorúan, háborgóan, mint a tenger hullámai, hanem elcsendesedtél, megnyugodtál, és biztonságban érezheted magad. De hogy ez jelen legyen, ehhez rátok is szükség van, testvérem, mert ezeket mind fel kell ismerni, s el kell tudni fogadni. És akkor tudod, hogy hogyan és miképpen alakítod ki életedet a jövő felé a mindennapokban.

Hisz a múlt hónap Golgotáján azt adtam számotokra még: A zöld a reménység színe. Nemcsak a szentolvasóban, hanem az életetekben is. Ha a reményt elveszíted, nagyon nehéz ismét megtalálnod, hogy egyesülhessél vele. Tehát a reményt is meg kell becsülni, és soha nem elengedni szívedből, lelkedből, hanem engedni, hogy tápláljon, erősítsen, védelmezzen, és ha szükséges, mutassa meg a helyes utat az irányban, ahogy a mai nap tanítványaim is eveztek a helyes úton, a tengeren, mikor már megnyugodott, és elcsendesedett, a túlpárt felé. Mert a túlpárt nincs oly messze, el lehet oda jutni, csak ahhoz kell egy bizonyos kegyelmi ajándék, ami bennetek van, és működhet rajtatok, bennetek, és összekovácsolhat. S akkor számíthattok egymásra a felebaráti testvériségben, ahogy tanítványaim is együtt vannak a bárkában ugye, de mit mondott a tanítás nektek?

Nem csak az az egy bárka volt jelen, mellette voltak még más bárkák, azokban is vannak jelenlévők, azokban is ugyanúgy jelen volt a félelem az aggodalom, hogy „talán elveszünk”, mert a szél és a háborgó tenger őket is épp úgy dobálta, a víz épp úgy ment a bárkába, csak hogy nem elmerülnek, de akkor jött ugye a kegyelmi ajándék, szemük láttára, ami után azért egy kicsit megijedtek, hogy:

– Ki Ő, aki még a szélnek és a tengernek is parancsolhat, utasíthat, és azok engedelmeskednek Neki?

Fontos, hogy elgondolkodj a jövődről, az életedről, a kegyelmekről és a szeretetről, amely összeköthet benneteket eggyé a működéshez. Hisz mikor problémák vannak, fájdalmak vannak, akkor a félelem, a kétely és az aggodalom nagy úr lehet bennetek, de Én azt mondtam nektek, nemcsak ennek az évnek a kezdetén, az elmúlt évben is már többször: Ne féljete! Higgyetek, és bízzatok, fogadjátok el a kegyelmeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és Én is adok nektek egy fegyvert, a szentolvasót, amivel ti is megerősödhetek, amivel imádkozhattok, ami által kérhetek, és nemcsak önmagatoknak, hanem szeretteiteknek, felebarátnak, ismerősnek és az emberiségnek az eggyé váláshoz, hogy a kegyelem így tudjon működni rajtatok, bennetek e mindennapokban.

Fontos, hogy ezeket felismerjétek, elfogadjátok, és részeseivé válhassatok.

Ennek reményének adom ma felétek áldásomat, és az áldásom kiválasztott Mária testvér által áradjon reátok ma, hogy a hit kegyelme és szeretete megerősödhessen bennetek, hogy ne kelljen kérdezni tőletek, hogy:

Még nincs mindig elég hitetek e szeretet által, amit már árasztottam felétek a kegyelemmel és a Szentlélek-kiáradás ajándékával a Feltámadás Fényének hajnali ragyogásával?

Ezeket mind-mind megadtam nektek, csak el kell tudni fogadni, szívedbe zárni, lelkedbe, és megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, melegségével töltsön el benneteket, erősítsen meg, hogy a hit kegyelmének szeretete foglalja el szívetekben a helyet, hogy működhessen rajtatok, bennetek, és a jó irány felé evezetek a csendességben és a nyugodtságban.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!